

Az oklándi fúvóstalálkozó az eseményzenekaroknak egyaránt tapasztalatcsere és kikapcsolódás

Lánykák is kedvet kaptak a zenéléshez

FOTÓ: BARTHA RÉKA

Hetedszer tartották meg a Homoród menti fúvózenekarok találkozóját Oklándon. A Comité Egyesület rendezvényén meggyőződhetett a közönség: nem csupán apáról fiúra száll a rezesbandázás szeretete, a történelmi indulókat, himnuszokat, keringő- és más táncdalokat lánykák is szívesen fújják a tapasztalt zenészekkel.

Évtizednyi hagyomány, hogy nyár elején meghívják Oklándra a Kis- és Nagy-Homoródmenténműködőfúvóegyütteseket. A hétvégi viharokra figyelmeztető sárga jelzés miatt nem a parkos szabadtéren, hanem a helyi kultúrotthonban hangzottak fel a seregszemle kezdetét jelző himnuszok szombaton. Cseke Miklós polgármester köszöntőbeszéde után kezdetét vette a többórás hangverseny.

Szólók

A rendezvény kódályi mottója jegyében – mely szerint „Akik azon fáradoznak, hogy minden gyerek kezébe kapja a jó zene kulcsát s vele a rossz zene elleni talizánt, azt akarjuk, ne úgy járja végig éle-

te útját, mintha sivatagon menne át, hanem virágos kerteken” – a programban helyet kaptak az oklándi tehetséges gyermekek egyéni produkciói is. Szolga Barbara népdaléneklést tanul, gazdag repertoárjából nyújtott ízelítőt. Frunzea Dávid hegedű-, ifj. Bartha József pedig klarinétszólóval örvendeztette meg a nagyerdeműt.

Együtt

Az oklándi fúvóstalálkozó különlegessége, hogy a nagy hagyományú rezesbandák – mint például a homoródkarácsonyfalvi – idős zenészei „Ferenc Jóska-korabeli” hangszereken szólaltatják meg a műveket. Idén rácsodálkoztunk a székelyzsombori fiatalított zenekar diák tagjainak csillogó-

Év közben egyházi és világi eseményeken kapnak szárnyra a fúvósművek

villogó új hangszereire. Vezetőjük, ifj. Kunos Lajos elmondta, az elvándorlás miatti tagtoborzás eredménye fuvolás és klarinétos tanulók bevonása. A hangszereket saját alapból, pályázatokból

és önkormányzati támogatásból vásárolták. Bár Brassó megyéhez csatolták falujukat, inkább Oklándhoz érzik közel magukat, és régi barátság köti őket a házigazda zenekarhoz. Kunos Lajos a

fejlődés lehetőségét a zenekarok együtt gyakorlásában látja – jutott ebből ezúttal is. Ebéd után estébe hajlón szólt az örömszene.

MOLNÁR MELINDA

Alla Breve, a nagy család

FOTÓK: BARABÁS ÁKOS

Fennállásának negyed évszázadát ünnepelte pénteken a székelyudvarhelyi Alla Breve Vegyeskar. A régi Stúdió mozi termében felcsendülő kórusművek visszatekintést nyújtottak az elmúlt idoszakra, a nemzetközi szakmai elismerésekre és a fejlethetetlen fellépésekre.

„Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy a városunkban tevékenykedő, több évtizedes vagy akár másfél évszázados múlttal rendelkező énekkarok mellett dalárdánk is elérkezett megalakulásának huszonötödik évfordulójához, és ezen nagy múltú formációk mellett elmondhatjuk, hogy most már kórusunk is tiszteletre méltó múlttal rendelkezik. Gyorsan eltelt az elmúlt huszonöt év, mely idő alatt rengeteg élménnyel gazdagodhatott az Alla Breve Vegyeskar tagsága. Több száz kiszállás, turné, koncertek, fellépések itthon és otthon egyaránt. Együtt izgulhattunk egy-egy megmérettetésen, együtt sírtunk és nevtünk, együtt örültünk a díjaknak, ami főként az elmúlt években az énekelt kórusművek tekintetében is minőségi változást hozott életünkbe” – mondta köszöntőjében Orosz-Pál Levente, a vegyeskar elnöke. Arra is kitért, hogy mára teljesen összekovácsolódott a tagság: „Ezen a színpadon egy olyan csapat áll, amely mára nemcsak egy közösséget, hanem egy iga-

A kórustagok kedvenc dalaikat és díjnyertes kórusműveiket adták elő

zi nagycsaládot alkot. Az együtt éneklés számunkra együttlétet és közösséghez tartozást, egymásra figyelmet és szellemi tartást, magyarságot és toleranciát, támogatást és szeretetet, ha úgy tetszik, életformát és világnézetet jelent.” A jelen lévő előljárók ünnepi beszédét, dicsérő szavait követően bemutatták az Alla Breve Vegyeskar nemrég elkészült első zászlaját.

Ének és hála

Felcsendültek a dalok is, összesen tizennyolc kórusmű. A

gálaműsor repertoárját részben a kórustagok által legkedveltebb dalokból, részben a díjnyertes kórusművekből állították össze. Minden darabot egy-egy kórustag ismertetett röviden a közönséggel. Az előadás után, melyet a közönség vastappsal jutalmazott, az Alla Breve Vegyeskar tagjai emléklapot és virágot adtak át szellemi és anyagi támogatóknak, valamint karnagyuknak, Kovács Lászlónak. Ezt követően a helyi kórusok képviselői születésnapjok jókívánságok kíséretében szalagokat tűztek a kórus zászlájára. (DÓSA ILDIKÓ)

Barátságerősítő találkozó

A kézdivásárhelyi Maassluis Nyugdíjas Klub tagjait látták vendégül szombaton a székelyudvarhelyi Nyugdíjasok Önszegélyző Pénztárának (NYÖP) műkedvelői. A meghívottakat a polgármesteri hivatal Szent István Termében Bitai Magdolna elnök és Balázs Árpád kultúrfelelős köszöntötte, majd az egybegyűlteket megtekintették a százhusz éves városházáról készült dokumentumfilmet. A program a Dávid Ferenc téren folytatódott, ahol előbb a kézdivásárhelyiek kórusa énekelt a szépszámú alkalmi közönségnek, majd Csutak Ildikó karnagy vezényletével a Pál Gyula Nyugdíjaskórus nép-

dalokat adott elő. Ezt követően Gajewszky Klára Tompa László-verset szavalt, Bíró Erzsébet udvarhelyszéki népdalokat énekelt, majd Bán Miklós által feldolgozott Petőfi-művek hangzottak fel. Palatka Gyöngyi ismeretlen költő versét, Bálint Zsófia Kamilla Reményik: Eredj, ha tudsz című költeményét tolmácsolta. Az énekkar csíki népdalokkal, a táncsoport pedig korondi táncal zárta a szabadtéri műsort, majd a Haáz Rezső Múzeumban meglátogatták az egyházi témájú kiállításokat. Ebéd után a sétátéren körbeénekeltek a NYÖP által örökbefogadott fát.

M. M.

Gazdag repertoárt mutatott be a Pál Gyula Nyugdíjaskórus